

POZOR:
OBSAHUJE VEĽA
VÁŠNIVÝCH
SCÉN...

vydavateľstvo

BESTSELER

EMILY D. BEŇOVÁ

DOTYK TÚŽBY

BUDE TÚŽBA PO PENIAZOCH SILNEJŠIA AKO LÁSKA?

EMILY D. BEŇOVÁ

DOTYK TÚŽBY

Emily D.Beňová

Dotyk túžby

Copyright © by Emily D.Beňová

Cover design © by Katarína Skalková

Illustration © Shutterstock

Slovak edition © by BESTSELER

vydavatel'stvo

BESTSELER

ISBN: 978-80-89821-34-1

„Nezabudla som ľúbiť. Len už nemám náladu na nezmyselné vzťahy a falošné priateľstvá. Ak je život iba o pretváрке, tak chcem byť radšej iba sama.“

E.D.B.

Prológ

Cítim, ako sa podo mnou trasie zem. Vlastne nie, to ja sa trasím - úplne celá. Túžba si berie svoju daň a ja si uvedomujem, že som zlyhala. Pritahuje ma, a vedomie, že po mne túži, ma privádza do šialenstva. Cítim, ako veľmi ma chce.

Tiež ho chcem. Šialene a divoko, ibaže toto sa nesmie stať. Nesmiem ho chcieť.

1. Kapitola

„Fajn, mačička, teraz sa pekne obleč a vyjdi dverami,“ mám na jazyku, no nechcem byť hajzel, tak sa iba usmejem. Opätuje to a ja v jej očiach vidím iskierky lásky. Musím to ukončiť skôr, ako ma bude žiadať o telefónne číslo. No to sa stáva, keď si vezmem na starosť pannu.

Niežeby boli mojím obľúbeným chodom, no raz za čas sú príjemným osviežením.

Ak mám byť celkom úprimný, mám radšej ženy, ktoré už vedia, čo chcú. Nemám rád reči ako: *To bolí... Musíš byť taký veľký? Preboha, počkaj a daj mi vydýchnuť.*

Nie, toto nie je nič pre mňa.

Mám rád ženy, ktoré mi pri sexe povedia: *Ešte! Poriadne! Potiahni ma za vlasy! Urob mi to po stojačky! Tvrdó! Nešetři ma!*

Táto moja dnešná mačička je rozkošná, no nie som si istý, či som urobil dobre, keď som ju pretiahol. Cítim problémy a otázky typu: *Prečo si so mnou spal, keď o mňa nestojíš?*

Vtedy vždy hľadám výhovorky.

Myslím, že aj dnes budem improvizovať. Nerád by som ju zranil, no urobím to, ak tej blondávej už nie panne dôjde, že nie som ten typ, ktorý by sa rád viazal.

Koľká je v poradí, ktorú som odblanil? Siedma? Bože, musím si to zapísať, aby som sa v tom nestratil. Zapíšem si aj poznámku, že bola celkom dobrá. Na môj vkus trochu ukričaná, no prežil som to.

Podám jej oblečenie a ona konečne vstane z mojej postele. Nechcem vyzeráť ako špinavec, takže ju zaveziem domov. Po tej včerajšej párty som sa trochu rozbil. V hlave mi búši ako v bani a na jazyku mám sucho. Myslím, že som vypil viac whisky, no našťastie mám v chladničke niekoľko pív, takže si po návrate domov jedno otvorím a vyrovnam ním hladinu alkoholu v krvi.

„Toto je pre teba,“ povie mi a ja sa pozriem do modrých očí,

ktoré ma zaujali.

Jasné, pri sexe si všímam celkom iné časti ženského tela. Napríklad, kozy... Táto ich má celkom bujnú.

Čo to má v ruke? Podáva mi papierik.

Doriti! Toto príde vždy! Čítam to nič nehovoriace telefónne číslo a usmejem sa. Fajn, takže ďalšia z tých: *Zavolaj mi, miláčik*. Musím sa jej zbaviť rýchlo. Skôr ako si uvedomí, že ja nezavolám.

Prečo by som to aj robil? Vždy preťahovať iba jednu? Tak to ani omylom! Čo tie ostatné? Kto sa o ne postará, keď budem len s jednou?

„Odvezieš ma domov?“ pýta sa ma a zapína si pritom blúzku.

„Jasné, mačička.“

Usmeje sa na mňa a ja viem, že je zle. Nakloní sa ku mne a pobozká ma na pery. Toto začína byť vážne. Viaže sa na mňa. Strčím si jej lístoček s narýchlo naškrabaným číslom do vrečka na rifliach a podám jej kabelku.

„Musím ťa rýchlo odviezť. Napoludnie už niečo mám.“

„Je len osem ráno.“

„Ale ja mám niečo aj na ráno. Chápeš.“

Tvári sa trochu zmätene, no nakoniec sa usmeje. Skočila mi na to. Vďaka Bohu za hlúpe blondínky. Sú požehnaním pre chlapov ako som ja. Otvorím jej dvere a ona nimi prejde.

Stále si opakujem, že sa jej musím zbaviť čo najskôr, no čo čert nechcel, moji rodičia sa vrátili z víkendu v Miami akosi skoro a moja matka stojí teraz na chodbe, rovno pred mnou a je značne šokovaná.

Toto nemala vidieť. Tento mesiac je táto kozatá blondínka už druhou babou, ktorá u mňa doma prenocovala.

„Oliver!?“

„Moir!“ vrátim mame a ona sa zamračí. Hodí očami na už *nie pannu* vedľa mňa a potom späť na mňa.

„Čo to má znamenať?“

„Kolegyňa z podniku. Rokovali sme.“ Postrčím blondínku po svojej ľavici a ona sa pohne.

„Dovidenia, pani Steelová,“ povie blondínka ticho.

„Nabudúce si aspoň poriadne vytiahni zips na nohaviciach,“ zavrčí matka zúrivo, no ja idem ďalej a tisnem pred sebou tú drobnú bytosť s pekným pozadím. „Oliver, o tomto sa musíme pozhovárať!“

„Až budem mať čas.“

Vytiahnem si zips a o chvíľu sme vonku. Čaká, že jej otvorím dvere na aute, no tvárim sa, že jej naivitu nevidím. Prejdem na svoju stranu a nastúpim do BMW. Otvorí si sama a sadne si vedľa mňa.

Cesta k nej netrvá dlho – asi je to aj tým, že nechodím dvakrát pomaly. Po chvíli zastavujem pred jej domom a zmapujem situáciu. Musím ju odkopnúť rýchlo.

Otočí sa ku mne a ja viem, na čo čaká, no neplánujem ju bozkávať.

„Ďakujem za párty. Bola skvelá.“

„To rád počujem. Mám rád vlastné párty. Môžem si tam robiť, čo chcem.“

Zasmeje sa. Bože, pôsobí tak nevinne a zamilovane. Kurník šopa, musím zdrhnúť skôr, ako ma pozve k sebe domov. „Zavolaš?“

A je to tu. Takto sa to začína. Teraz jej musím zlomiť srdce. A ja tak veľmi nechcem. „Vieš, Karmen...“

„Kelly.“

„Si fajn a bolo mi s tebou príjemne, no už sa nevidíme. Vieš, neklapalo by to.“

„Čože?“

Je blond, jasné, že nechápe. „Myslím, že nezavolám.“

„Prečo?“

Tá je vážne poriadne blond! „Casy...“

„Kelly,“ zopakuje trochu pobúrene a ja sa v duchu usmejem.

Toto som urobil naschvál. Asi musím hovoriť priamo. Naznačovanie v jej prípade stojí za prd. „Som sukníčkár.“

Mrká na mňa a ja mám chuť vyhláskovať jej to slovo.

„Šlo len o sex.“

Stále nič!

„Jednorazový.“

A ona sa konečne zamračí.

„Tie baby, čo tam boli so mnou, mali pravdu. Ty si vážne špi-navec!“

Usmejem sa. „Od teba to znie ako kompliment. Ale bola si dobrá. Vážne. Bolo mi s tebou príjemne.“

Prask! Moje líce zaštípe.

„Ty hovädo!“ prskne zlostne, v očiach slzy a vystúpi z auta.

Šlo to lepšie, ako som čakal.

Chcem byť preč skôr, ako za mnou vybehne nejaký rodič a ro-zoberie ma na súčiastky. Vďaka stotridsiatke na tachometri som preč tak rýchlo, že by ma nedohonili, ani keby chceli. Musím skočiť do nejakého supermarketu a kúpiť si colu. V ústach mám Saharu. Pošúcham si boľavé líce a na brade ucítim strnisko.

Doriti, včera som sa holil a dnes zase?

Dočerta so ženami! Všetkým sa páčia uhladení muži. Ja osob-ne holenie neznášam, no čo neurobím pre pekný ženský rozkrok, no nie?

Vyberám z vrecka mobil a volám Romanovi. Je to môj najlepši kamarát, ktorý je ako môj brat. Berie mi to, len čo vytočím jeho číslo.

„Hej, bratku. Ako dnes svieti slnko?“

„Je jasno ako v iné rána. Šedé mraky zašli za obzor.“

A ja viem, že mi rozumie. Tak to voláme my dvaja: *Ráno po trtkache*. Niekedy sa stane, že rána nebývajú také pokojné ako to dnešné. Na facky som zvyknutý. Vlastne ich po každej kefovačke aj čakám, takže to nie je nič prekvapujúce. Horšie by bolo, keby sa na mňa vrhla a začala ma mlátiť. Mal som už aj taký prípad. Museli ju zo mňa strhnúť, aby som jej jednu nevrazil.

Ženu som ešte nikdy neudrel, no jednu by som si podal cel-kom rád. Molly Blakeová. Prisahám, že neznesiteľnejšiu ženu som ešte nestretol. A najviac ma šťve, že ju poznám celý svoj

život a stále sa mi ju nepodarilo pripísať do svojho zoznamu.

To, že ma odmieta, ma vytáča. Ale to sa zmení! Túto noc bola na mojej párty, no nemal som príležitosť dostať sa k nej. Zavesila sa na mňa tá blondávä Karmen a ja som nemal šancu použiť svoj šarm. Ale neboj sa, Molly, aj na teba raz dôjde.

„Hej, som rád, že to bolo v pohode. Bola aj facka?“

Zasmejem sa. „Ako inak.“

„A ako chutila tá tvoja sexy panna?“

„Bratku... sladko ako broskyňa. Kde si?“

„Na pumpe. Snažím sa prebrať.“

„Na ktorej pumpe si?“

„U Johna.“

„Hneď som tam. Objednaj mi nejaký chladený životabudič. Mám opicu.“

„Vedľa seba?“

Zasmejem sa. „Nie. Tú som už vysadil. Bola vlastne celkom milá.“

„Dostala sa ti hlbšie pod kožu, ako by sa patrilo?“

„Blázniš? Nedostala sa nikam.“

„Čakám ťa.“

Už neodpovedám. Zruším hovor a hodím mobil do priehradky medzi sedadlami. Dnes je vonku brutálnych 30 stupňov, a to je len ráno. Leto je v plnom prúde a ja uvažujem nad tým, že skočím na pláž, aby som si poobzeral nejaké nové pipky. Najlepšie, už nijaké panny. Jedna facka za víkend stačila.

Na pumpe som fakt rýchlo. Niežeby som šiel 170, čo je pre Olivera Steela totálne typické. Som verným sponzorom policajných hliadok. Nie je týždeň, aby som niekde neplatil pokutu, no JA si niečo také môžem dovoliť.

Romanovo auto stojí vedľa červeného Porsche Panamera a ja už podľa poznávacej značky viem, že je to moja favoritka Molly Blakeová. Moja krásna čiernovlasá tenistka. Z toho šermovania raketou musí mať nebezpečne pevné poprsie.

Práve vychádza z pumpy a smeruje k svojmu autu. Romana

nikde nevidím, takže je asi v budove pumpy. Molly práve sadá do auta, keď zastavím za jej autom a vypnem motor. Zablokoval som jej cestu prednou polovicou auta, takže teraz vďaka mne nemôže vycúvať. V duchu sa usmejem a vystúpim. Aj ona vystupuje a je našťavaná.

„Ahoj, Molly. Večer si odišla z mojej párty nejako skoro.“

„Mala som niečo dôležité. Cúvni autom! Som na odchode.“

Usmejem sa na ňu a na drzovku vytiahnem kľúče zo zapalovania. „Počkaj. Budem späť o chvíľu.“

Nikam, moja milá. Pekne si počkáš, kým vypijem svoj energetický drink. A ja si dám vážne načas, maličká.

Pohnem sa preč, idem pomaly, nech jej urobím poriadne nervy a zrazu počujem ako naštartuje auto. Na to si príliš mäkká, mačička, a potom *prásk!*

Otočím sa a zbadám svoje auto. Jeho predná maska je nakrivo a ona znova parkuje. Nie, neparkuje.

Tá potvora!

Znova hodí spiatocku a naplno dupne na plyn. Jej päťdverové Porsche skočí dozadu a odhodí moju i8 o ďalší kus, potom sa na mňa už iba usmeje, vycúva a s výrazom víťaza opúšťa parkovisko.

Stojím tam ako prikovaný do zeme a pozerám na svoje zdemolované auto. Na jazyku ma štípu nadávky a rukami si trhám vlasy. Toto tá vyšinutá bosorka prehnala! Toto jej tak ľahko neprejde. To auto milujem, je to úplná novinka na trhu a ona si z neho urobí terč? Och, ty prefíkaná mrcha! Za toto mi ešte zaplatíš!

Romano vybehne ku mne a podáva mi drink. Je úplne pokojný, zatiaľ čo ja doslova pením a v duchu tú šialenú Blakeovú preklínam.

„Myslím, že tvoje auto potrebuje vyleštiť,“ nadhodí totálne pokojne a ja sa na neho pozriem. Obdivujem jeho pokoj. Jasné, nejde predsa o jeho káru.

„Zabijem ju!“

Romano si odpije z plechovky a uhne hlavou do strany. Pozerá

na auto, ako keby ma ani nevnímal. „Nie, bratku,“ prehovorí po chvíli. „Ty nie si vrah. Si kurevník ako ja! Pretiahni ju! Tvrdo. Tá potvora si o to koleduje.“

„Za toto mi tá malá potvora zaplatí, tomu ver.“ Otvorím si energy nápoj a vlejem ho do seba. Je ozdravujúci na moje vysušené ústa, no na moje nervy pôsobí opačne. Pením a mám chuť niekomu vraziť.

„Ja tú babu vážne zničím, ale v posteli. Áno, presne tak. Dostanem ťa, Molly, a budeš plakať, aby som ti dal vydýchnuť. Staneš sa ďalšou čiarkou na stene. Moja budúca pochutina budeš ty, tomu ver!“

Vlejem do seba zvyšok nápoja a potom sa vrátim domov. Iste, až potom, ako som musel pozametať sklenené kusy z asfaltu, pretože pumpár vystrájal ako taký pajác. Molly, ty namyslená potvora. Musím však uznať, že vieš ako zaujať.

Doma parkujem na obvyklé miesto a len čo vstúpim do domu, čaká na mňa matka. Má bojovú polohu. Ruky v bok, v pohľade brutálne vražedné iskry. No ja na toto nemám náladu.

„Stoj!“ zrúkne po mne. „Máme nedokončenú reč.“

Otočím sa k nej. „Viem. Dohodli sme sa, že to preberieme, až keď budem mať čas. Nemám ho, takže...“

„Sprav si ho! Hneď!“ vrčí a ja ani neviem prečo, poslúchnem.

„Čo ťa trápi, mama?“

„Ty a tvoje správanie. Vodíš si do domu cudzie ženy. Nestrpím tu nijaké cundry.“

„Nie, táto je panna. Teda... bola.“ Bola, nakoľko som z nej spravil ženu. Možno by som si ju mohol nechať v zálohe. To občas robievam. Hovorí sa tomu *poistka v núdzi*. Vlastne nie. Teraz pôjdem po tebe, Molly, a dám si veľmi záležať na tom, aby som ju dostal na lopatky.

„Zakazujem ti, aby si sem vodil akékoľvek ženské a tie tvoje zájry tiež skončia! Tvoj otec ti zveril jednu z úžasne prosperujúcich firiem, tak to nepokaz ponocovaním a hýrením.“

„Ubezpečujem ťa, že firma napreduje. Vďaka mne a mojej snahe. Ak je to všetko...“

„Ty si rozbil auto?“ Do domu vstupuje otec a tvári sa zarazene. Ani toto teraz nechcem riešiť. „Prešiel som psa.“

Otec prižmúri oči. Jasný dôkaz toho, že mi neverí. Ako inak. Môj dokonalý otec mi nikdy neveril. Prečo asi? Žeby som bol po ňom? Zrazu vyberá telefón a volá. Iste, typicky Steelovské. Do hodiny bude vedieť, kto mi to auto zničil.

„Ahoj, Romano, počúvaj, kde môj syn nabúral?“ prehovorí pán domu a mne stiahne žalúdok.

Beriem späť. Bude to vedieť do minúty.

„Takže Molly Blakeová. S tou dievčinou sú stále problémy. Si dobrý kamarát. Pozdravujem otca,“ uzavrie a zloží. Keď ma prebodne očami, prehovorím ako prvý.

„Neplet' sa do toho, otec. Toto si vyriešim sám.“

„Ty?“ zasmeje sa arogantne. „Tak na to si počkám, synak.“

2. Kapitola

Každá žena by si to aspoň raz v živote chcela vyskúšať s černochoom. Ja spávam s mulatom, čo je skoro to isté, takže môžem povedať, že taký miešanec stojí za ochutnanie.

Alman Blase je typický idol ženy, ktorá vie, čo chce. Vysoký, svalnatý, dobre obdarený a v posteli naozaj živelný. Do mojich dvadsiatich rokov som hľadala muža ako je on, takže mi posteľou prešiel ne jeden krásavec.

Teraz mám Almana a ten mi vyhovuje po všetkých stránkach. Náš vzťah je nezáväzný a presne takto mi to vyhovuje – nerada sa viažem. Kedysi som si písala zoznam svojich milencov, no iba do doby, kým som nenašla Almana. Jeho meno je v tom zozname ako posledné a má číslo trinásť. Moje obľúbené je však štrnásťka, takže... ktovie...

Čo čert nechcel, polroka potom, ako som spoznala Almiho, ten zoznam našla moja úzkoprsá matka pri snorení v skrini. Nebolo mi všetko jedno, mal zostať navždy mojím veľkým tajomstvom. V ten deň som ho vôbec neschovala, pretože som sa ponáhľala na párty a zabudla som na taký *dôležitý* detail. Matka strašne vystrájala.

„Čo je toto?“ okríkla ma, v ruke držiac môj denník.

Vedela som, že je zle.

„Čo ten zoznam znamená?“

„Ty vieš, čo znamená.“

Zarazila sa. „Toto nemôžeš myslieť vážne, Molly Blakeová. Trinásť mužov? Tebe sa to zdá normálne?“

„A tebe sa zdá normálne, že sa mi hrabeš vo veciach?“ Neskutčné. Ale vlastne prečo som sa tomu tak čudovala? Moja matka je taká. Nad všetkým a nad každým chce mať stopercentnú kontrolu.

„Musíš okamžite prestať. Naša rodina má už celé generácie dobré meno a ty ho nezničíš povestou štetky. Nechcem ani len

pomyslieť, keby sa zoznam jedného dňa dostal na svetlo sveta! Taká hanba! Ako by som všetkým vysvetlila, že dcéra uznávanej módnjej návrhárky, ktorá je štedrým sponzorom kostolov v Spring Hill, je vlastne iba pobehticou?“

Pobehticou? To je tvoj uhol pohľadu, mama. „Len hľadám toho pravého,“ povedala som jej vtedy a ona zapenila ako kaša v hrnci.

„Pravého? Bolo ich trinásť, Molly! Zdá sa mi, že nevieš, čo chceš, takže ak s tým okamžite neprestaneš, ja sama ti toho pravého nájdem.“

Jasné, mami. Ešte si pokrič. Niečo také by si neurobila. Príliš dobre ťa poznám, takže tvoje vyhrážky na mňa veľký vplyv nemajú.

„A prestaneš sa stykať s tým posledným na zozname. Viem, že niekoho máš a keďže jeho meno je posledné, určite si stále s ním. Čo je to vôbec za chlapa? Veď jeho meno ani nie je anglické.“

„Je mulat. Čo je černocho miešaný s belocho, a volá sa Al-man.“

„Mne je jedno ako sa ten chlap volá. Ukončíš to! Nezniesla by som, keby sa to dostalo na verejnosť.“

Verejnosť! Teba nezaujímá nič iné, mamička. Tvoj zaškatulovaný život plný pravidiel je poriadne nudný. Veď do sveta módy a bohatstva patria aj škandály, takže nevera a lahtikárstvo je ich súčasťou, no nie? Len žijem s dobou.

Mojím cieľom je...

Vlastne ešte neviem, čo presne. Asi urobiť niečo veľké. Niečo, čo zmení celý môj život, aj keď som ešte neprišla na to, čo by to malo byť. Tenis to rozhodne nebude. Ten hrám len preto, že to chcela matka, aby som pôsobila ako dokonalá dcéra z dokonalej rodiny, ktorou ani zďaleka nie som.

Je pravda, že som v hraní dobrá, no nie je to to, čo by ma naplňovalo šťastím.

„Popremýšľam,“ povedala som jej vtedy a ona sa ešte viac zamračila.

„Nie, Molly. Ty nepremýšľaj. Konaj, a to hneď! Ten zoznam si nechám a budem si dávať veľký pozor na každý tvoj krok.“

V ten deň odišla z mojej izby ako veľká voda a dvere za ňou len tak zaduneli. Chcela, aby som opustila Almanu, no to predsa nešlo.

Niežeby som ho milovala, skôr milujem sex s ním, čo je nateraz moju hlavnou prioritou, no cítim sa s ním príjemne. Je mojou spriaznenou dušou. Môžem mu povedať čokoľvek.

Vstávam z postele a obliekam sa. Môj čokoládový Ali sa preválí na bok a usmeje sa na mňa.

„Prečo nezostaneš na raňajky?“

„Blázniš? Matka by ma zabila. Snaží sa ma držať nakrátko. Veď vieš, že sa mi vyhráža, že mi nájde chlapa, pri ktorom dospem. Už celé roky to počúvam.“

„A kde si trávila túto noc?“

„U kamarátky. Riešime jej *porozchodovú* depku.“

„Ty nemáš kamarátky.“

Usmejem sa. „To ona nevie. Vymyslím si nejakú. Koľko je hodín?“

„Pol desiatej.“

„Dočerta! Musím ešte na pumpu a potom na skúšku jej šiat. Matka ma zabije, keď prídem neskoro.“ Rýchlo na seba hodím oblečenie a schmatnem kabelku.

„Hej, Molly. To chceš odísť len tak?“

Jasně, chce sa bozkávať. Kľaknem si na posteľ a pobožkám ho, lenže jemu to nestačí. Strhne ma a zrazu som pod ním. Niežeby som nechcela ešte jeden ranný sex, no teraz sa mi to vážne nehodí. Vysúkam sa spod jeho pevného tela a vstanem. „Už musím.“

„Vidíme sa večer?“

„Boli sme spolu tento večer.“

„Chcem ešte jeden,“ žobroní.

Zasmejem sa. „Chceš príliš. Večer idem na párty.“

Zamračí sa. „Kam?“

„Nič ťa do toho nie je, no aj tak ti to poviem. K Laurel Hemiltrovej.“

„Odkedy ste kamarátky?“

„Nie sme. Pozvala sestru a ona zase mňa.“

„Stavím sa, že tam bude aj Steel.“

„Prečo ho stále spomínaš?“ Mne je predsa jedno, či tam bude alebo nie. Vytiahnem si zips na úzkej sukničke a vystriem sa.

„Mala by si sa mu vyhýbať.“

„Steelovi?“ Zasmejem sa. „A to už prečo? Je to úbožíak.“

„Zaujímam sa o teba a nehovor, že nie. Nie som slepý. Viem, o čo mu ide. Pôjdem na tú párty s tebou.“

„Zabudni! Nepotrebujem pestútku.“

„Molly...“

„Nie, a bodka. O Steela nestojím, takže nemáš dôvod žiarliť. Našťastie nie som z tých, ktoré podvádzajú, takže až sa rozhodnem presadnúť na inú koľaj, budeš to vedieť včas.“

„Takže chceš presadnúť?“

„Zatiaľ mi vo všetkom vyhovuješ, miláčik, takže nie. Bežím.“

„Pozdrav Kerry.“

„Keď nezabudnem.“ Zamávam mu a vypočodujem zo spálne. Vykuknem z dverí jeho bytu na chodbu a keď je vzduch čistý, vyjdem von. Zavriem za sebou a zídem dole výťahom.

Na parkovisku ma čaká moje červené Porshe Panamera a lístoček za stieračom. Je to len nejaká reklama, ktorej venujem toľko pozornosti ako prasklinám na asfalte, kam pokrčený leták zahodím. Nasadnem do svojho auta a náhlím sa preč. Ženiem sa k najbližšej pumpe a chvíľu na to parkujem.

Nepotrebujem tankovať, len do seba dostať energiu nápoj, aby moja matka nezistila, že som takmer celú noc presexovala a som totálne nevyspatá. Určite pôsobím unavene a nechcem, aby to videla.

Vypínam motor a vyskakujem z auta. Niekoľko krokov ďalej

vstupujem do budovy, kde za pultom pracuje mladá sexy žabka v lacnom oblečení a mierim k chladničke. Vyberiem si nápoj a ženiem sa k pokladni. Pri pulte uprostred malej pumpy s občerstvením sedí Romano Done a vyzerá trochu pripito. Práve do seba leje svoj drink.

„Zdravím, Molly Blakeová.“

„Ahoj, Romano. Ako?“

Usmeje sa. „Ako po dobre strávenej noci. Ty?“

To by si chcel vedieť, že? „Kde máš kamaráta?“ On nikdy nechodí bez svojho priateľa Olivera Steela. Ak by som ich nepoznala, myslela by som si, že sú teplí.

„O chvíľu príde.“

O chvíľu? Takže ja padám. Nemám chuť stretnúť toho namysleného grobiana.

Platím za svoj drink pri pokladni a rýchlo sa otáčam k odchodu. Nechcem sa s ním stretnúť.

Už dlhšiu dobu má na mňa záľusk a ja nestojím o jeho miestne poznámky či pohľady. Ak by som ho nepoznala, asi by som sa nechala prehovoriť, pretože Oliver je fakt kus chlapa a podľa svedení tých, ktoré ho mali, je aj dobre obdarený a v posteli skúsený. No nemám rada týpkov, ktorí si nevidia na kraj nosa. A on je presne taký model muža.

Oliver si o sebe príliš namýšľa. Nehovorím, že na to nemá, no reči typu... *aj tak budeš moja, mačička, alebo... teba by som pretiahol ako nič...* ma iritujú.

Ženiem sa k svojmu autu a keď doň nastúpim, zaparkuje za mnou nejaké auto. Rýchlo vyskakujem, aby ma ten somár, čo za mnou zastal, zbadal a došlo mu, že ja už odchádzam.

Ten chlapík vyskakuje tiež a nie je to nik iný ako Steel. Moja krv začína vriieť. Chcem sa mu vyhnúť a nedokážem to. Zastal za mnou s istotou schválne, aby mi robil prieky. Keď sa na mňa ešte aj usmeje, mám chuť vraždiť.

„Ahoj, Molly. Včera si odišla z mojej párty nejako skoro,“ povie mi a ja sa usmejem.

„Mala som niečo dôležité. Cúvni autom. Som na odchode.“

Usmeje sa na mňa a na drzovku vytiahne kľúče zo zapalovania. „Počkaj. Budem spať o chvíľu.“

To akože vážne? Skúša ma? Myslí si, že toto ma zastaví? Ako veľmi má rád svoje auto?

Keď sa pohne preč, a ešte pomaly, povolia mi nervy. Nastúpim do auta a rýchlo naštartujem. Vyhodím spiatocku a dupnem na plyn, zatiaľ čo stále stláčam brzdu. Ešte mu dávam príležitosť uhnúť svojím vyblýskaným BMW, no on sa neotáča.

Ako chceš!

Povolím brzdu, auto vyštartuje vzad a *prásk!* Teraz sa otočil a mňa teší, že vidím v jeho tvári šok. Rukami si letí do svetlohnedých vlasov a určite ma preklína. Stačí, aby som ešte raz cúvla a jeho auto bude už celkom mimo. Predná maska na jeho aute je nakrivo a ja znova zaparkujem, no nie nadhlo. Ešte raz zaradím spiatocku a naplno dupnem na plyn. Auto opätovne skočí dozadu a odhodí to jeho o ďalší kus.

Usmejem sa na neho, vycúvam a spokojne opúšťam parkovisko.

Sedím na gauči v obývacej izbe a čítam knihu, keď sa tesne predpoludním do miestnosti vrúti našťvaná matka. Asi má nové správy. Nie veselé, ako mám možnosť vidieť.

„Práve mi volal otec Olivera Steela. Ty si jeho synovi rozbila auto?“

Pozriem sa na ňu a zavriem knihu. „Po vyzvaní, aby tým autom uhol.“

„Čo prosím?“

„Vyprovokoval ma. Zavolaj starému Steelovi a povedz mu, že som mala pomenštruačný skrat, ktorému som nedokázala zabrániť.“

„Molly!“